

Podzimní
prázdniny

na

Filipově
Hati

25.-31.10.2010.

10.

KA

Kolov 25.10.2010.

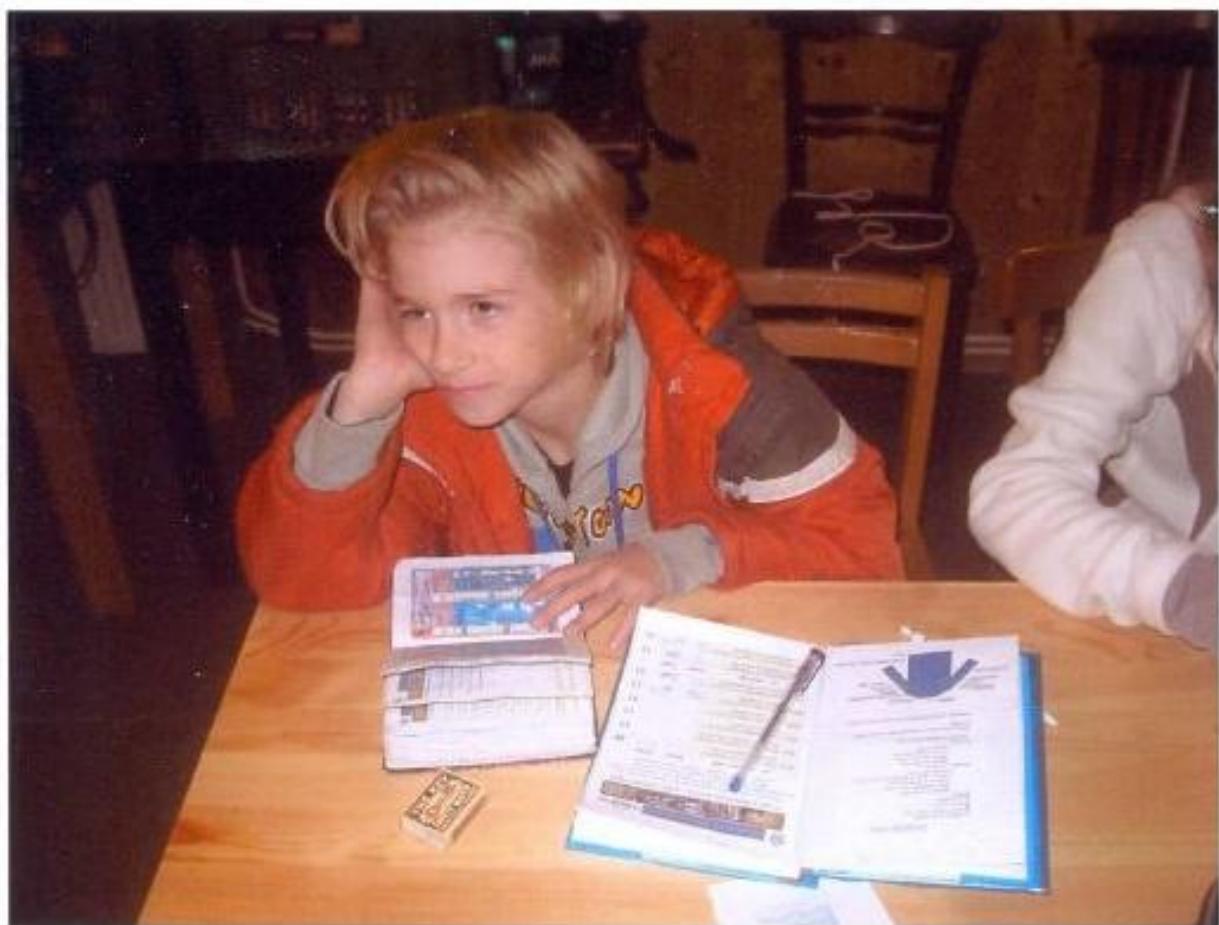
T

25.10.

PŘÍJEZD / 1 den /

Měli jsme svař ve 4:00 před poliklinikou na Slovance,
a Karšan měl zpoždění. Jeli jsme asi hodinu a 45 min.
Přijeli jsme a vinku byla kosa asi -3 pod návštěvou.
(Tady nachalupě lamy :-)). Dáv jsem doho vybalili.
Zacali jsme vařit a spis, než přijeli rukavice v Brně.
Čekali jsme asi půl hodiny než přijeli.
Pak přijeli, byla večeře a slovo spis.

SHADOW

26.10.2010

2. den

Hry a chatey

Ráno byla Kastanová rovníčková, hračka trvala asi 5. min.

Chvíli po rovníčce bylo snídání ke které byly rohlíky s marmeládou a čaj. Když jsme dopili čaj, převlékli jsme se do krojů a byl zahajovací nástup, na kterém jsme se dozvěděli co se bude dít.

Po nástupu byla první hra, která spočívala v tom, že jsme mili

Hledat včer v chatě a ohlochaty podle svého návštěvníků. To, co jste nemohli najít, jste si mohli houpat od babských rukátek.

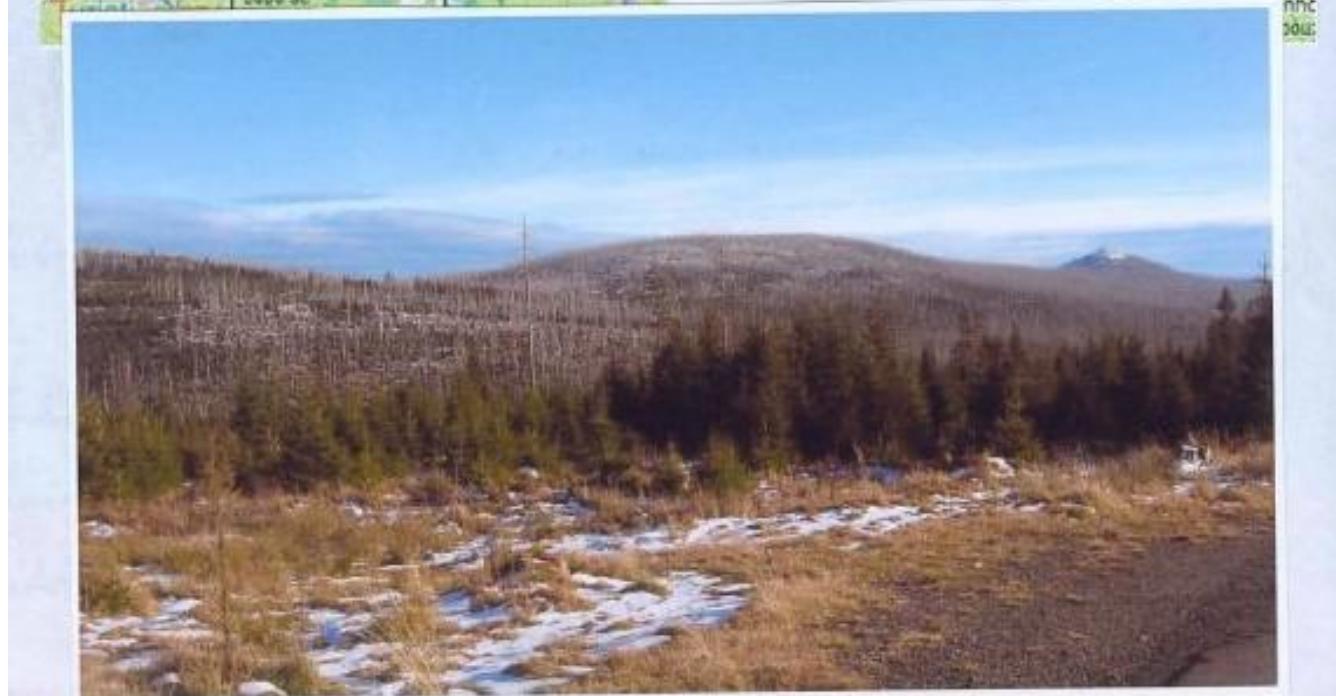
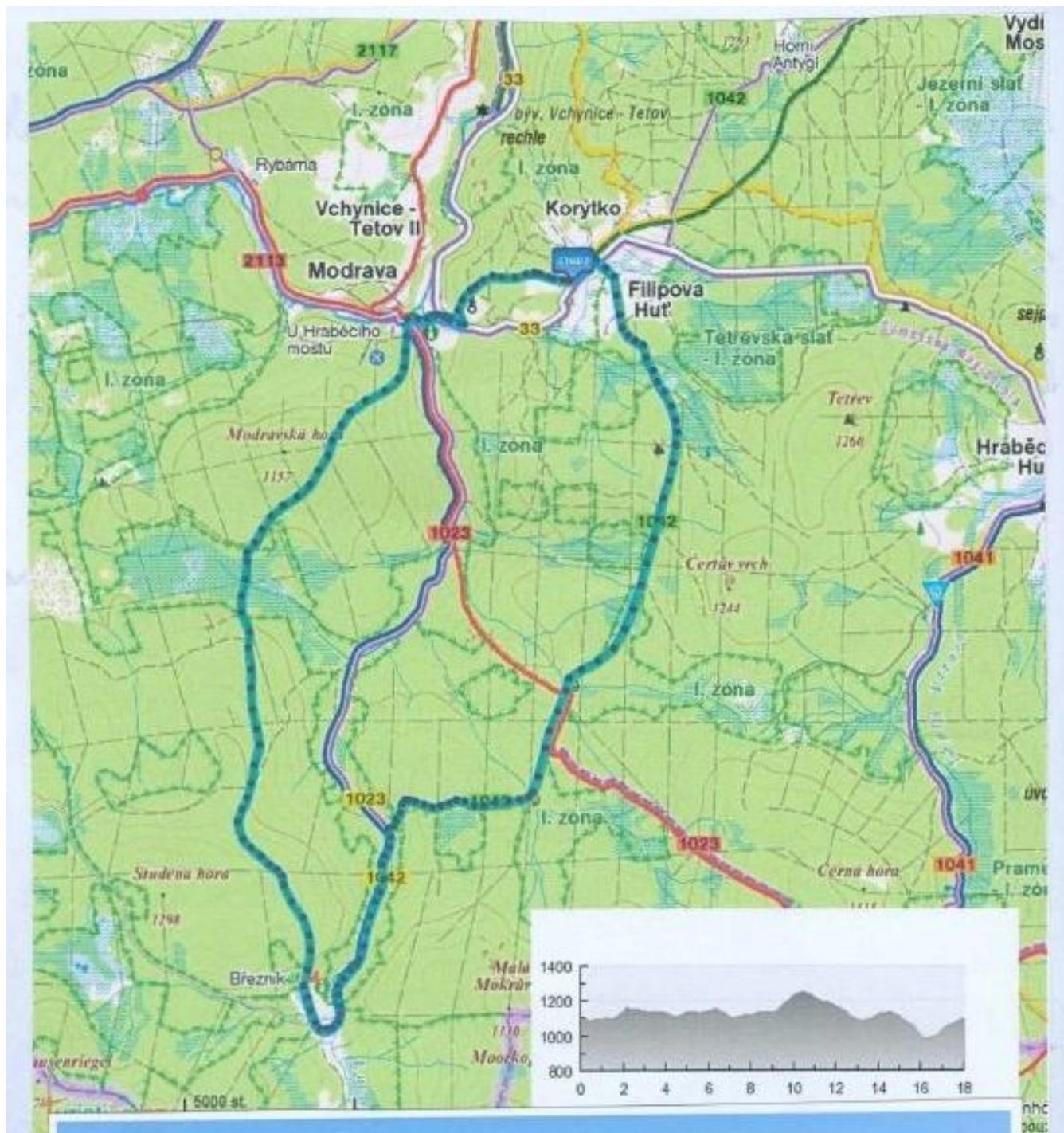

Tato hra se jmenuje hra s dvojimi skupinami: lidé u hor (tam jsou byly jahody)
lidé u údolí (tam byly huby)

Po hrce byla ovocina, ke které bylo jablko, a doručili jsem se, že první
kdo vyhrál lidé u hor. Poté jsem dostali dřívější placíky a lidé u
údolí (prvotní byly druzí) si se museli opracovat, a když drahmou

obíhali hřebeny. Když ho splnili, tehdy jsme si všechni na ty placíky něco namalovali. Pak jsme dostali radačí na sínky a naší skupina dostala sínku Divé řasy. Po chvíli ohousený byl objed. Měli jsme klobášku a sekanou a bramborovou hruši a chuchov. Pak následoval polední klid. Když shonul polední klid byla další etapovka Česka na pohleden. Po cestě ke pohledadlu nás čekalo 6 nástrah např. barvina nebo křížek. Nahonec jsme měli najít pochlad, ale nikdo ho nenašel. Tato etapovka nahonec svádili lépe lidí a údolí. Když jsme se vrátili do chaty, bylo sváčin, ke které byl chleba a máslem a rajčátkem. Po sváčce jsme si ještě vychováčili sínku a byl moštup. Nahonec jsme se setkali ve společenské místnosti kde jsme předváděli sínky. Když jsme je dokráli, vráhly do místnosti holky a říhly, že před domem je pochlad, a my jsme ho šli najít. Byly to čokoládové mince. Pak jsme si ještě rozprodali několik a šli opát.

KACERI
Z VODNAN

91. oddílu vodních skautů
DLZEN

DO KONCE DNE ŠVÍHO VÝSLAPU ZJISTĚTE
ODPOVĚDI NA NÁSLEDUJÍCÍ OTÁZKY:

1. ^{EVSKÝ} ^{LUŽNICKÝ} ^{BŘEZNICKÝ} JAK SE JMENUJÍ POFOŘÍ, KTERÉ MAJÍ SOUTOK NA BŘEZNIKU?
2. ^{LUZNY} JAK SE JMENUJE HORA S KAMENNOU ŠPIČKOU, KTERÁ UZAVÍRA LUZENSKE ÚDOLÍ?
2. 3. NA ÚZEMÍ KTERÉHO STÁTU TATO HORA LEŽÍ?
- X 4. CO JE PŘÍČINOU VZNIKU MRAZOVÉ FORMY SMRKU?
5. KTERÉ VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI JE VĚNOVÁNA V EXPOZICI V PODKOVĚ BŘEZ-
^{STRAN} NICKE HÁJENKY
2. 6. JAKOU SOUVISET MAJÍ TATO ROMÁNY O BŘEZMIKU OSOBY?
1. 7. PŘEMNOŽENÍ KTERÉHO ŽIVOCICHA MAJÍ NA SVĚDOMÍ USPÍCHAŘÍ SMKOVÝCH LESŮ LESŮ?
- X 8. NA ÚBOČÍ KTERÉ HORY LEŽÍ KÁNSKÁ SLATĚ?
2. 9. ZJISTĚTE JMÉNA ALESPOŇ TŘÍ VLHKOMILNÝCH ROSTLIN ROSTOUCÍCH NA ŠUMAVSKÝCH SLATÍCH?
2. 10. KDE PRAMENÍ řEKA VÝDRA?
- VZNIKÁ SOUTOKEM ROKLANSKÉHO A MODRAVSKÉHO P.

3. DEN
28.10.2010

Výprava na

BŘEZNIK

Když dlelší ráno pro učit Šumava připravila
na vzdál od většího spojení chleba, přes něž
se silnice jde zříz pro kolísání, což se už dalo
užít a říkalo m'chol' slunce.

Fotky už docela dobrý díly vystaví, když
říkám očkovně vysvětlil manuální nastavení.

Po snídani, kdy běhou všechny připravily
vojenské chleby, jiné k nacívání už zaledně
výprava na Březník. Na výstupu před chatou
pak foteli mohu povídala o cestě a zaledně
chatou ve Filipově kouti, do které se zařídilo

ze roku přímo us počtu s výz k senzu, kterou jsme si pak na 25.03.08 vypracovali. Vojtěch zase upravil o geocachingu a kined jsme se vydali hledat první kamen, který měl mít náškolu u nočest-

níku. Následně jsme ji našli ve místě odlesku v jihdu, bylo to nádherné lesová pravidlo.

Po náškolu věšky jsme rychle vyběhli k Lovčí studni a když jsme se dočekali mánovat čili napnout připravit hrací příručku s

můžeme hledat různouho rovinu hřiště, z nichž podle města můžeme možit zpochybňovat s

několika okázacemi. Lisečky byly rozkládány po cestě a ježci nejblíže cestě odstoupili bus před Brězovou, takže cesta rychle uhoštla.

Na Brězovou jsme si oblékli nejdříve dálší klobouk, ale především nos kačerů z Volyně, kteří ji následují první, a tak jsme se už k nim přivedli a následně nám napadlo vložit do klobouk. Po rozevírací s volným čepicíkem jsem jí přesvědčil do brězovického pojávku, kde si oblé drahoucí měníly následovaly lisečky a následovaly ji vše turisty. Dost hubka ale oblehnuto, a tak zbyly jediné možnosti volat

velmo dleitkovat. Po pol hodiny učené
k zářici vzdálenosti jsem využil na další
cestu k Čížovské slati. Tam jsem si prohlédl
revitalizaci pěkněho a roční rostliny pro
všechny letní typy. Vezou na Modravu

a pak žádny výnosy podařilo
spatřit římských výrobců -
- předisevka Kocíška nejmenšího,
který může být jen 15 cm a
úzceho se klatonu nelze si
vztahit. Dovídá se to odrážet,
ale po druhém seznámení s

4. DEN Výprava 29.10.2010

ZA VÝDRŽKOU

Záho píme se opět procházet do národního parku Šumava, na břehy byl naplánoval poledne ve 13:00 výstup kotevní vodního hráze na Turnovou chatu, kde obousí výdrua říční - Vydroška.

Záho píme se řešit, že řeku se řeku můžeme jít do Vimperské nádržovat, v řeku výdrua prohlada dalsí část hráze, při níž se viděl

asi kulinářské přírody havíř a oštvrtek.

Prom jsme sešli už kdy po řádce
Hřebíčkovce do Modravy, kde jsme
zazněly dnešní poslední karlovy, kterou
ralí Vojta nařel pod mohutnou džunglou
mušků, když jsme se vydali stranou a
Filipově Huti odmítaly 20 celodenní
putování hý / poledne už náškrby /
začal slunce nad lepej za Modravou

Na chalupě pak následovaly večeře a
rychle uhláření více hý z výpravy
- výhružky Lido z hor a řlo si spot...

mlt

hot i lidé z vodního zdrojování dřevem na zimu. Však bylo vytvořit o nejrychleji hromadu sušeného dřeva, která nespadne.

Popoledne rychle užehlo a byl zde ohří, dnes o něco drívěji, po němž našledovalo holení na cesta.

Od chalupy jsme vyrazili k rozcestí turistických cest a pak lesom po žluté značce k řece Vydře.

Cesta poněkud zkomplikovala těžká dřeva, lidy jsme na

rozjezděné pasacce se zbytky větví marně hledali původní cestu, natož pak znočku. Horská vodopád Sokol nám nás všechny zase nesměrovala a než jsme dosáli k Vydře

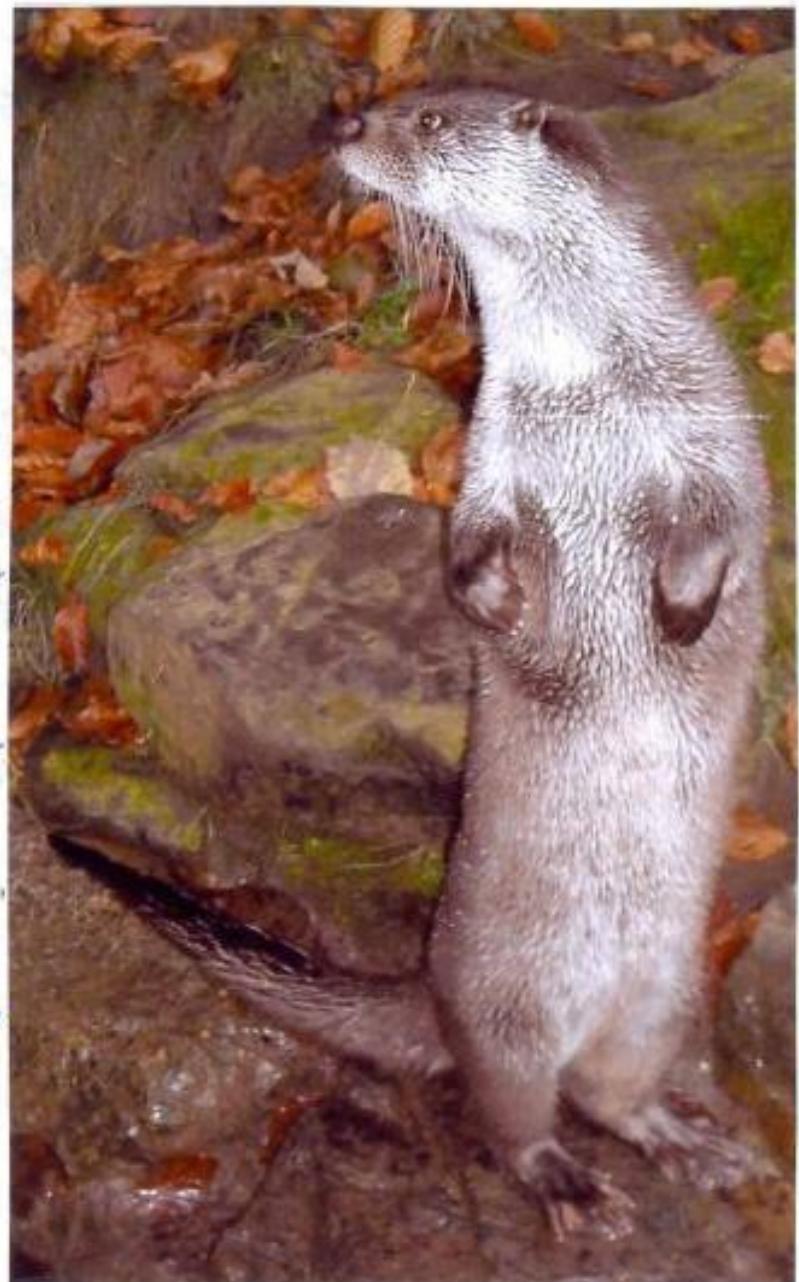
mohli jíme si také prohlédnout lanovku na dřevo, kterou tu využívají lesní dělnici. Brzy jíme po lesní cestě seběhl k Hydřínu mostu, kde jíme mohli záčít ohlížovat ohromné kameny v řečišti.

U Hydřínského mostu jíme se chvílkou zastavit na soačku a nás "plačení" (Mášen, Shadow a Vojta) zde uždali informační tabule, u kterých se meli pro základní cestu „Divoká Želva“ vytít a splnit několik úkolů.

Po snídani jíme se vydali po červeno-značce kolem Vildové na Turnerovu chatu.

Ta je zkrámcí říční,
že zde skočí ve
výhodě na vodě. Dnes
bylo vidět vodu
jim jednu, která
předvídala různá
kousky a hlavně
jako obrovské bláhly
olivo do bouchy, když
jsem bouchat nechodi
něco na vodě zah.
Druhé, menší vodou
byla přímo v lokality
spolu s papouškem
a kočkou, co tak
trochu vyplatala

jako vše všichni si dali nejake ohlášení a
koupili něco „vodního“ na památku - sýrky, knoflíky
a polštad něho parnáckou zmrzlou a želadon
litavou, že nemá dost peněz na plánovanou vodou.

Kčeři si jistě odsekli k další informaci
takuti a když všichni dopříli a dojedli, vydali
si me se kolam otrávě branci na folky na

autobus. Od levby přes řeku jsme museli vystoupat z autodrážky „kameninový dom“ a to nás trochu zdrželo, vlastně ledžé Špačí v půli kopce zavomáčkou druhinovou vlajkou. Nakonec jsme mohli asi dva kilometry profit zrychleným přesunem a Radil běžel napřed chystat na Rokytné autobus. Ten nás chvíli počkal, ale expoušť na Rokytné jsme si prohlédnout nestáhli.

Návrat do domova byl po večerní knázdlo zpívání a probíhání jsme si do večernky když.
JUD

5. den
30.10.2010

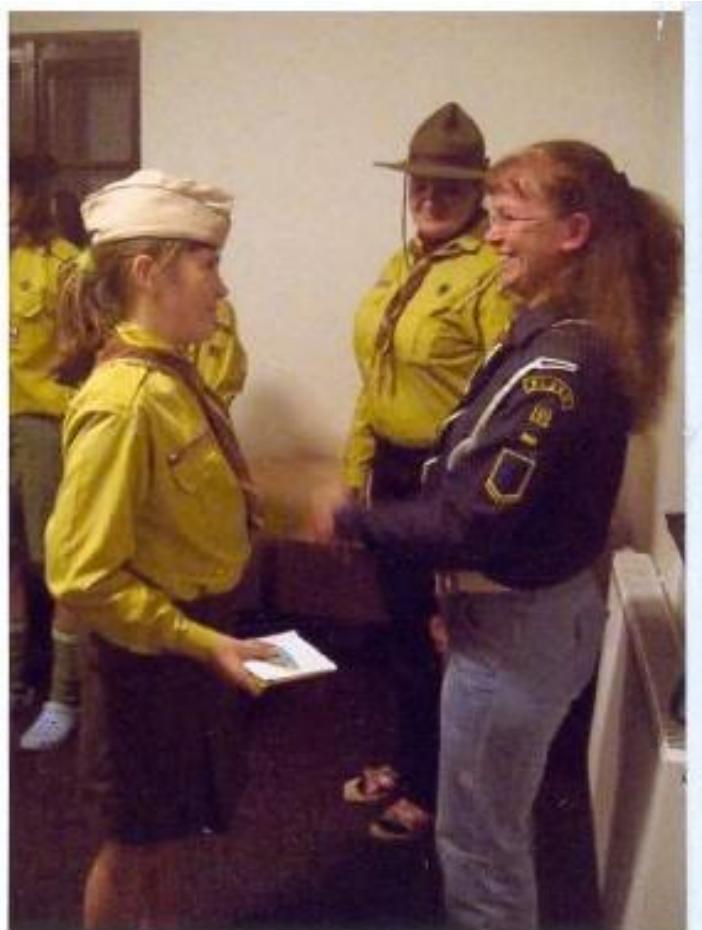

Dřevařské museum

Ráno po rozsvícení a snídani byla poslední etapa. Při němž jsem - li sbírat houštné borůvky, které se rozesypaly hodně babičce, ale v tom se nám snadno zabránila její příbaba, která měla při sbírání chyták. Tuto hravou výpráví lidé o údolí. Dále se také hrály hrvy, kteří připravily mladé výčice. Hráli jsme třeba baronovou hru nebo hru na vrahů. Po oběti jsme se vydali do Dřevařského muzea a tam jsme dělali různé pohyby se dřevem a shládali dřevěné hlavolamy. Když jsme si vše pečlivě prohlédli a vyzkoušeli, začali jsme se vracet do chaty a po cestě jsme se zastavili v infúci a ve zdejší chacie na hořké čokoládě. Vícer bylo slavnostní vyhlášení, na kterém jsme se道維德, se díky hru vyhráli lidé z hor a hradů dostal diplom, čokoládu a výčinnou skupinu dosluhovat bombony. Po vyhlášení se ještě hrávalo s hudebnou a shadow mě tu čekal, že si mohl zahrát na Rudilovo sladké dřevo. Nakonec jsme se rozstali s přání.

Zapsala

Picťák

Diplom

Za

1. místo

v etapové hře

Očko:) Tuč

Tíci

ŠUMAVA
2010

Pídi

Družstvo

Na obík

Zatímco děti dokončovaly čtvercovou hru a čtyři s radlyménem na procházkou převážlelého mace na Modrava, vedení skupin oddílu podstoupilo výlet na kopce Ohlš. Cesta nás vedla údolím Roldanského potoka k Rybné, odkud jsme vyběhli do kopce k Trijcerom/ datti. Ta jsme si všichni prostří po pouštovém chotničku a hledali zde svůj první rosnatku okrouhlolistou. Bohužel jsme neměli ani jedinou, rostlinky už zřejmě byly bez nadzemní části.

Po Tříkráloví slati nás řešení možna vedla
poznatky na lesníku čestnou až na mokot obházet,
když jsme dorazili hradce před soumračem. Kromě
odloveného zdejší kozly jsme tak mohli pozorovat
západ slunce nad hřebenem Poledníka.

Když jsme se dost vydávali, sebehlí jsme
do idoli potoka na turistickou značku a
přes Javorí Alu a Rybnářka se již schází
za mny vrátili na Modravu. Poslední výlet
cesty ke ohlupě jsme si už za využit mny.

Na ohlupě náš již čekal řepař večeře
a výdarek dle jeho jsme založili kyselovým
pečením.

ÚV

6. DEN

31. 10. 2010

BRGUL

A
KEŠKOVÁNÍ

DÍKY NOČNÍ ZHĚNĚ ČASU Z LETNÍHO NA NORMÁLNÍ JSME SI RÁNO SICE MOHLI TROŠKU TRÍSPAT, ALE JAKMILE JSME SE VTKUTALI Z PELECHŮ, MUSELI JSME ZAČÍT KMITAT JAKO FRETKY. PRO NAŠE BRNĚNSKÉ KAHARAŠT TOTÍŽ BYL OBJEDNAÑ AUTOBUS NA TŘÍČTVRTĚ NA JEDENAČT, ABY JE VČAS DOMEZL DO VÍNPERKA NA VLAK. DO TEÝ DOBY BYLO NUTNÉ VŠE ZABALIT, UKLIDIT CHALUPU A UNAŘIT K BRZKÉNU OBĚDU BUŘTGULAŠ. GULAŠ JSEM DOS-TALA NA STAROST JA. SOTVA JSEM TROCHU PROTŘELA OČI, VRHLA JSEM SE DO KUCHYNĚSKÉHO KRALONSTVÍ, KDE

NA NĚ ČEKALY UŽ ZNEČERA OLOUPANÉ
A NAKRÁJENÉ BRAHBOŘI. ZBYVALO MI
PROTO JEN NAKRÁJET CIBULI, PAPRI-
KU A BURŘTY A VŠECHNO TO OSMA-
ŽIT, PONARÍT, ZAHUSTIT A ZASE PO-
VARÍT. VŠE VYŠLO AKORÁT, GULAS
DOBUBLAL PRÉSNE Ž NA ČAS.

NĚKTERÁ ULČATA JEŠTE DOVY-
ŠKRABAVALA TALÍŘE A K CHALUPĚ
UŽ ZAJÍŽDĚL AUTOBUS. SLAVNOST-
NÍM NÁSTUPEM JSME ZAKONČILI
NAŠE SPOLEČNÉ PĚTIDENNÍ PUTOVÁ-
NÍ A SOUTĚŽENÍ. POPRÁLI JSME
SI ŠŤASTNOU CESTU A ZAHÁVALI SI
NA ROZLOUČENOU. DOKONČENÍ ÚKL-
DU KUCHYNĚ JSME ZVLÁDLI CELKEM
PEČILE. NALODILI JSME SE DO ŠARY-
KIA A TAKÉ JSME NASTUPILY CESTU
DOHŮ, BĚHEM KTERÉ JSME MĚLI NA-
PLÁNOVÁNO ODLOVIT NĚKOLIK KEŠEK.

PRVNÍ LOVECKÉ ZASTAVENÍ BY-
LO Hned za srní, kde ve strá-
ni nad vodrou u silnice u serpen-

TINT JE TRADICNÍ KES, VÝHLED NA HIRSCHENSTEIN". NAŠLI JSME JI CELKEM SNADNO A BEZ PROBLÉMU. SHEDOW SI VTMĚNIL CNG, ZAPSALI JSME SE A POKOHALI JSME SE SKUTEČNĚ NÁDHERNOU VÝHLÍDKOU NA PODZIMNĚ VIBAROVENÉ STRÁNĚ.

SJELI JSME DOLŮ K ŘECE NA ČEKOVU PÍLU. Z VÍSÍAPU ZA VÝDRÍSKEM JSME MĚLI SPLNĚNU ČÁST ÚKOLŮ Z FOTÍCÍ KESÉ „DIVOKÁ VÝDRA“. VYRAZILI JSME PROTI PROUDU RĚKY, ABÝCHOM SPLNILI ÚKOLOU U PRVNÍHO A DRUHEHO STANOVÍSTE WAUCNÉ STEZKY. PŘI POCHOUDU JSME SE KOCHALI BALVANITM KOREM VODY, KTERÝM TEKLO TAK MÁLO VODY, že SE MÍSTY ÚPLNĚ ZTRÁCELA. V LESE OKOLO STEZKY JSME OBDOBNOVALI KAPITÁLNÍ SMRKY A JEDLE. PRÍJEMNÍM ZPESŤENÍM BYLO NOVÉ STANOVÍSTE UPOZORŇUJÍCÍ NA ZVUK, KTERÝ VIDAÚA TEK-

á, PRÉS KAME-
NT PADAJÍCÍ
VODA. NA JED-
NOM NEJÁPAD-
LÉM PRÉTOKU
VÝDĚJ JE NA-
INSTALOVÁNA
TRUBA Z HĚDĚ-
NÉHO PLECHU,
KTERÁ VYPADÁ,
JAKO BY JI PRÉ-
NESLI OD STA-
RÉHO GRAMOFO-
NU. KOTZ' KNI'
ČLOVEČK PRÝLO

ZÍ UCHO, MŮZE OBSLUOVAT TÓNY VÝDA-
VANÉ PADAJÍCÍ VODOU, KTERÉ JSOU
NORMÁLNĚ NEPOSTRĚHNUTELNÉ. JE TO
JAKO KOUZELNA' UKLIDŇUJÍCÍ HUDBA.

POSLEDNÍ ŠUMAVSKOU KESKU
JSME LOVILI PRÉD SUŠICÍ. MA' JMÉNO
„ÚSEK H 40 SUŠICE“. DÍKÝ LI VÍME,
ZE I U OTAVY JSOU ZBYTKY PRVORE-

PUBLIKOVÉHO VOJENSKEHO OPEVNĚNÍ, PROTĚZÈ JE UHÝSTĚNA U VELICE DOBŘE ZACHOVANÉHO A UDRŽOVANÉHO RÖPIKU.

ZE ŠUMAVY JSME SE PŘESUNULI DO POŠUMAVÍ, KONKRÉTNĚ DO OSÉLCŮ, KDE JSME VYSAROVALI KUBU U JEHO RODICŮ NA CHALUPĚ. ODLOVENÍ KEŠKÍ „OSELECKÁ LÍPA“ BYLO SAMOZREJMOU A MILOU PŘINOSITI.

DO SETKÁNÍ ZBÝVALO JESTĚ TROCHU ČASU NA ZASTÁVKU U KOSTELA NANEBOVĚTÍ PANNY MARIE V KOTOUČNÍ. PO TRADICNÍ SNAHU KEŠCE JSME ZDE CHVÍLI PÁTRALI, NAŠTĚSTÍ UŽ NA HŘBITOV U KOSTELA NECHODILI ZÁDNI MUDLOVÉ.

DÍKY KEŠKAŘIM JSME DNEŠ OBJEVILI JESTĚ JEDNO RŮVNIABNÉ MÍSTO, A SICE PRAHEN KLONBONKA, KTERÝ JE V LESE U KOTOUNĚ. NEMĚLI JSME MAPU HISTORICKO KRA-

JE, TAKŽE JSÍE
ŠLI JEN PODLE
GPS, PRÍMO
LESEM ZA NO-
SEN. U PRA-
HENE, KTERÝ
JE ÚDAJNĚ
LÉČIVÝ, JE
POSTAVENA
PŮVABNÁ KAP-
LICKA. KEŠKA
JE SCHOVA-
NA OPORAĽ
V LESE ME-
ZI ČETNÍMI
KAMENY.

ZAPSALA:

Sokolí mama

